

2. Zarzut drugi, dotyczący zgodności pomocy z odstępstwem przewidzianym w art. 106 ust. 2 TFUE – Naruszenie prawa – Naruszenie obowiązku uzasadnienia

- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. jest w każdym razie obarczona oczywistym błędem w wykładni i stosowaniu przepisów europejskich, a także naruszeniem obowiązku uzasadnienia ciężącego na stronie pozwanej, w zakresie, w jakim Komisja – nie przedstawiając w tym względzie żadnej analizy – wykluczyła zgodność pomocy na rzecz Società Navigazione Siciliana SCpA z odstępstwem przewidzianym w art. 106 ust. 2 TFUE w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2021 r. – Siremar / Komisja

(Sprawa T-668/21)

(2022/C 2/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sicilia Regionale Marittima SpA – Siremar (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo i A. Moriconi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. w odniesieniu do art. 2 i 3;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 5 i 6 decyzji, w których nakazano odzyskanie domniemanej pomocy i uznano to odzyskanie za natychmiastowe i skuteczne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE oraz wytycznych w celu ratowania i restrukturyzacji z 2004 r. [wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2].

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że w zaskarżonej decyzji doszło do naruszenia prawa przy zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, a także w odniesieniu do wytycznych z 2004 r., jako że stwierdzono w niej, iż pomoc na ratowanie Siremar została przedłużona niezgodnie z prawem o rok i że jest ona niezgodna z przepisami prawa Unii w dziedzinie pomocy państwa.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do zwolnień z zapłaty niektórych podatków.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że prawo do spornego zwolnienia podatkowego jest uzależnione od spełnienia przesłanek określonych w sposób ogólny w odniesieniu do postępowań upadłościowych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i dobrej administracji w związku z czasem trwania postępowania i wynikającą stąd niezgodnością z prawem nakazu odzyskania pomocy.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że kwestionowane postępowanie dochodzeniowe trwało nadmiernie długo, co stanowi naruszenie zasad pewności prawa i dobrej administracji, jak również wynikających stąd ogólnych zasad.
-